

Kreditor ikke er en Bank eller Sparekasse, men en anden Institution eller en enkelt Person, som jo ofte oven i Købet vil være langt haardere end en Bank eller Sparekasse, der maa forudsættes at være ret *fair*. Men da man er blevet enig om denne Bestemmelse, og Ministeren har modtaget den, er der vel ingenting derved at gøre. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at den hører ikke hjemme i denne Lov.

Jeg kan til Slutning anbefale det foreliggende Lovforslag til det højtærede fraværende Ting til en meget hurtig og meget velvillig Behandling.

Handelsministeren (Hage): Det er mig kært overfor de ærede Ordførere at udtale min Tak for den Tilslutning, som de i alt væsentligt har givet de to foreliggende Lovforslag. Jeg kan gøre de Bemærkninger, jeg har at tilføje, ganske korte.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) havde, saa vidt jeg forstod, to Punkter, paa hvilke han muligt kunde ønske Lovforslaget om Sparekasser ændret. Det ærede Medlem ønsker genindført Ordlyden af en Bestemmelse om Veksler, som fandtes i et tidligere Lovforslag, nemlig at Sparekasser er berettigede til at diskontere Veksler, men ikke til at afhænde dem videre.

I det foreliggende Lovforslag hedder det, at Sparekassen kan yde Udlaan mod Selvskyldnerkaution, denne ogsaa i Vekselsform. Jeg har under Behandlingen i det andet Ting gjort opmærksom paa, at jeg betragter den Skillelinie, som ved dennesidste Affattelse er trukket mellem sparekasmæssig og bankmæssig Erhvervelse af Veksler, som værende den, at for Sparekassernes Vedkommende bliver Vekselen den Form, hvorunder Sparekassen yder et Laan af kortere eller længere Varighed mod Selvskyldnerkaution, medens derimod Banken efter min Opfattelse er det Sted, hvor en Købmand eller overhovedet en Forretningsmand har at gaa hen for at omsætte sine Tilgodehavender paa sine Forretningsforbindelser og saaledes gøre sin Driftskapital flydende. Det er denne sidste egentlige bankmæssige Diskontering af Veksler, som jeg mener ikke falder ind under Sparekassevirksomhed, naar man overhovedet vil fastholde, at der bør være en Skillelinie mellem Sparekassevirksomhed og Bankvirksomhed. Dette er et Punkt, hvor de fra alle Sider faldne Udtalelser synes mig at vidne om, at der er Enighed. Jeg er endvidere tilbøjelig til at tro, at den Affattelse, som fandtes i det tidligere Lov-

forslag, hvorved der gaves Sparekasserne Ret til at diskontere Veksler, men ikke til at give dem videre, ikke er gunstigere for Sparekasserne end den, der indeholdes i Lovforslaget her, tværtimod. Der er en Række Bestemmelser i Lovforslaget, som gælder for det Tilfælde, at en Sparekasse optager Laan — og det kan jo hænde, at en Sparekasse bliver sat i den Nødvendighed at maatte optage et Laan —; saadanne Laan skal opføres paa en særlig Konto, Laanet maa ikke optages til Udvidelse af Sparekassens Virksomhed, men kun til Indfrielse af paatagne Forpligtelser, og Laanet skal være indfriet senest seks Maaneder efter den efter dets Optagelse følgende Termin. Naar nu det Tilfælde indtræffer, at en Sparekasse trænger til at optage et Laan, fordi Omstændighederne medfører, at der stilles Krav om større Udbetalinger, end Sparekassen i Øjeblikket har Midler til at fyldestgøre, da er der jo ikke noget Dokument, som en Sparekasse lettere og bekvemmere kan gaa hen og give fra sig end netop en Veksel. Naar Sparekassen da gaar enten til en stor privat Bank eller til Nationalbanken for at finde Bistand, er det muligvis den hensigtsmæssigste, den forretningsmæssigst set for Sparekassen bekvemteste Form at optage Laanet ved at afhænde sine Veksler. Dette vilde være forbudt, hvis man fastholder den Affattelse, som fandtes i det tidligere Lovforslag. Jeg tror ikke, man paa nogen Maade derved vil gøre Stillingen lettere eller bekvemmere for Sparekasserne; det synes mig snarere, at der kan tværtimod indtræde Tilfælde, hvor det bliver vanskeligere for Sparekasserne.

Det andet Punkt, hvor det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, ønskede en Ændring, er i Sparekasselovforslagets § 2, hvor det hedder, at „Staten fører Tilsyn med Sparekasserne ved en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen“. Der ønskede det ærede Medlem tilføjet, at denne Sparekasseinspektør staaer direkte under Handelsministeren. Jeg er opmærksom paa, at noget saadant har været at finde i et tidligere Lovforslag. Naar jeg har fundet det rigtigt at udelade denne Tilføjelse, er Grunden den, at jeg har den Fejl, at jeg holder ikke af hverken i eller udenfor Lovsproget at benytte Udtryk, hvis Mening jeg ikke forstaar. Jeg forstaar ikke, hvad der menes med at sige, at Sparekasseinspektøren hører direkte under Handelsministeren. Enhver Embedsmand, som ansættes og afskediges af Handelsministeren, hører direkte under ham; og ved særlig at sige dette om Sparekasseinspektøren maa man vel have